

N:o 55.

Af herr **G. E. Beskow**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till ändringar i riksdagsordningens föreskrifter i fråga om riksdagsmannaval.

Med anledning af de många oformligheter och olagligheter, som förekommo vid de båda valen till Riksdagens Andra Kammare år 1887, tog jag mig friheten att förra riksdagen i en motion (n:o 50) vördsamt hemställa, att Riksdagen behagade i en skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till stadganden, afseende att fullständiga och förtydliga riksdagsordningens nu gällande bestämmelser om val till riksdagsman och dermed sammanhängande ämnen. Konstitutionsutskottet hemställde, att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas. Första Kammaren biföll utskottets förslag, men Andra Kammaren afslog detta förslag och biföll motionen med 89 röster mot 85.

I Första Kammaren väckte förliden riksdag universitetskansleren von Ehrenheim en motion (n:o 40), hvori han, för att afhjelpa af honom påpekade missförhållanden vid riksdagsmannaval, föreslog, bland annat, att nytt val skulle anställas, då den meniug, som omfattades af flertalet af de väljande, genom fel och försummelse antingen blifvit undertryckt eller icke kunnat utrönas. Herr von Ehrenheims motion vann den framgång, att Första Kammaren med anledning deraf beslöt att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och om möjligt till nästa Riksdag framlägga förslag till sådana förändringar i riksdagsordningen, att de af motionären påvisade oegentligheter blefve afhjelpa, hufvudsakligen i den rigtning motionären anvisat, och detta skrifvelseförslag vann äfven i Andra Kammaren ett så betydande understöd, att det föll endast på ett fåtal röster.

Af det jag här anfört, framgår att behovet af förändringar i riksdagsordningens valföreskrifter är inom riksdagen af dess majoritet redan erkänd, och äfven den rigtning antydd, i hvilken dessa förändringar böra gå, och då jag är öfvertygad om att detta behof skulle blifva tillgodosedt, om Riksdagen ville i hufvudsak biträda det beslut Första Kammaren förleden riksdag fattade, får jag, i öfrigt hänvisande till de skäl jag anförde i min motion förlidet år, vördsamt anhålla,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och, om möjligt, till nästa Riksdag framlägga förslag till sådana ändringar i riksdagsordningens valföreskrifter, att af de väljande eller de myndigheter, som med valen hafva befattning, begångna fel emot gällande föreskrifter icke må, der de verka på valets utgång, föranleda annan påföljd, än att nytt val skall företagas.

Stockholm den 25 januari 1889.

G. E. Beskow.
